

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α_compressed (1).pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

08/04/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

28/04/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΚΑΖΑΖΙΔΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΕ70 ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΡΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας συζητήθηκε η διδασκαλία του μαθήματος Γλώσσα στη Β' Δημοτικού στην ενότητα 15 «Αλληλογραφώ» (Β' τεύχος, σελ. 73-74). Η συνάντηση αφορούσε επίσης τη διδασκαλία του μαθήματος της Μελέτης στην Β' Δημοτικού, συγκεκριμένα τη διδακτική ενότητα 6.6 «Τα ζώα προσαρμόζονται στο περιβάλλον» (σελ. 64-65) Τα σχέδια διδασκαλίας ήταν συμβατά με το ΑΠΣ και το ΔΕΠΣ καθώς είχαν ως επίκεντρο τον μαθητή, έδιναν έμφαση στην καινοτομία και στην χρήση των νέων μέσων, στη δημιουργικότητα και στη φαντασία με τους μαθητές και τις μαθήτριες να είναι ενεργοί συμμετέχοντες και όχι παθητικοί δέκτες γνώσεων. Στη συζήτηση πριν τη διδασκαλία καθορίστηκαν οι στόχοι του μαθήματος, τα μέσα και η μεθοδολογία, καθώς και οι τρόποι εμπλοκής των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. Οι διδασκαλίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της γενικής αξιολόγησης της εκπαιδευτικού και αφορούσαν τη διαχείριση της τάξης, την εμπλοκή των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία και τη δημιουργία ενός θετικού παιδαγωγικού κλίματος. βα) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ της εκπαιδευτικού και των μαθητών Η εκπαιδευτικός καλλιέργησε ένα υποστηρικτικό και ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον, προσανατολισμένο στην αποδοχή της ετερότητας και την καλλιέργεια της ενσυναίσθησης. Σχετικά με τη μαθήτρια αλβανικής καταγωγής που είναι ενταγμένη και στο Τ.Υ. ΖΕΠ, εντοπίστηκε ουσιαστική ένταξη μέσα από προσεκτικά σχεδιασμένες δραστηριότητες. Η

εκπαιδευτικός υιοθέτησε διαφοροποιημένες προσεγγίσεις, με δυνατότητα επιλογής τρόπου έκφρασης (π.χ. ζωγραφική, προφορική παρουσίαση, γραφή), δημιουργώντας συνθήκες επιτυχίας για όλους. Κατά τη διάρκεια λεξιλογικού παιχνιδιού στο μάθημα της Γλώσσας, η μαθήτρια με εμφανή διστακτικότητα στην προφορική έκφραση έδειχνε να δυσκολεύεται να συμμετάσχει. Η εκπαιδευτικός, χωρίς να την πιέσει, την πλησίασε διακριτικά και της πρότεινε να επιλέξει μία από τις «μαγικές» καρτέλες λέξεων που είχε ετοιμάσει με απλές εικόνες και σύνθετες λέξεις. Η μαθήτρια διάλεξε τη λέξη «νεροπαλόνι». Η εκπαιδευτικός τη ρώτησε ήρεμα: «Τι σου θυμίζει αυτή η λέξη;». Η μαθήτρια χαμογέλασε δειλά και είπε: «Καλοκαίρι και παιχνίδια». Η εκπαιδευτικός συμφώνησε με την απάντηση και είπε: «Ακριβώς! Το νερό και το μπαλόνι μαζί φέρνουν χαρά. Λες και έφερres ένα μικρό καλοκαίρι στην τάξη με τη λέξη που διάλεξες!». Η μαθήτρια συμμετείχε στη συνέχεια με ενθουσιασμό στη δραστηριότητα, ενώ έδειξε τη λέξη της στην ομάδα της με υπερηφάνεια. Συνέχισε να δημιουργεί φράσεις με λέξεις που κατασκεύαζε, ενώ στο τέλος θέλησε να διαβάσει δυνατά τις προτάσεις της με περισσότερη αυτοπεποίθηση. Η ευαίσθητη παρέμβαση της εκπαιδευτικού, η παιγνιώδης προσέγγιση και η σύνδεση με προσωπικά βιώματα (παιχνίδια και καλοκαίρι), ενίσχυσαν τη γλωσσική αυτοπεποίθηση της μαθήτριας και τη συμμετοχή της στο συλλογικό έργο της ομάδας. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Μελέτης Περιβάλλοντος με θέμα «Τα ζώα προσαρμόζονται στο περιβάλλον», η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα μαθησιακό περιβάλλον πλούσιο σε οπτικά και βιωματικά ερεθίσματα, δίνοντας σε όλους τους μαθητές τη δυνατότητα να εμπλακούν με τον δικό τους τρόπο. Ιδιαίτερη προσοχή έδωσε σε έναν μαθητή που συνήθως απέφευγε να συμμετάσχει ενεργά σε ομαδικές εργασίες και έδειχνε συχνά ανασφάλεια αλλά και αδιαφορία μπροστά στην ιδέα της προφορικής έκφρασης. Η εκπαιδευτικός, παρατηρώντας την επιφυλακτικότητά του, του προσέφερε μια καρτέλα με την εικόνα μιας αρκούδας που κοιμάται σε σπηλιά, συνοδευόμενη από τη λέξη-κλειδί «χειμερία νάρκη». Αντί να του ζητήσει άμεσα να μιλήσει, ζήτησε από έναν συμμαθητή του με τον οποίο ο μαθητής κάνουν παρέα, να τον προσκάλεσε να τους δείξει με παντομίμα πώς πιστεύει ότι κοιμάται μια αρκούδα τον χειμώνα. Ο μαθητής σιγά σιγά άρχισε να μιμείται τη βαριά, αργή κίνηση της αρκούδας και κουλουριάστηκε σαν να έμπαινε στη φωλιά της. Οι συμμαθητές του τον παρακολουθούσαν με χαμόγελο και στο τέλος ξέσπασαν σε χειροκρότημα. Τότε, η εκπαιδευτικός του είπε: «Μας έδειξες καλύτερα από όλους πώς είναι η ζωή μιας αρκούδας τον χειμώνα! Θέλεις να μας πεις πού νόμιζες ότι κοιμόταν;». Ο μαθητής, αν και διστακτικά, απάντησε: «Μέσα σε μια σπηλιά, γιατί εκεί έχει σκοτάδι και ησυχία». Η ευαίσθητη και δημιουργική προσέγγιση της εκπαιδευτικού του έδωσε χώρο έκφρασης μέσα από τη μη λεκτική επικοινωνία και οδήγησε σταδιακά στη λεκτική διατύπωση της σκέψης του. Το γεγονός αυτό ενίσχυσε την εμπιστοσύνη του μαθητή τόσο στον εαυτό του όσο και στη μαθησιακή διαδικασία, ενώ ταυτόχρονα ενίσχυσε το συλλογικό κλίμα αποδοχής και ενθάρρυνσης στην τάξη. Η εκπαιδευτικός, με σεβασμό στο προσωπικό στυλ μάθησης του κάθε παιδιού, μεταμόρφωσε ένα φαινομενικά γνωστικό μάθημα σε ευκαιρία ενσώματης και συναισθηματικής εμπλοκής, αποδεικνύοντας την παιδαγωγική της ετοιμότητα και την ευρηματικότητα στην υποστήριξη όλων των μαθητών. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας Κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Γλώσσας με θέμα τις σύνθετες λέξεις, η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα περιβάλλον ανοιχτό στη φαντασία, τη δημιουργικότητα και –κυρίως– τη διαφορετικότητα. Αντί να εστιάσει αποκλειστικά στη σωστή δομή των λέξεων, πρότεινε μια ποικιλία δραστηριοτήτων που επέτρεψαν σε όλους τους μαθητές να συμμετέχουν με τον δικό τους τρόπο. Μαθητές που δυσκολεύονταν στον σχηματισμό λέξεων με κανόνες, μπορούσαν να κατασκευάσουν φανταστικές λέξεις από καρτέλες-εικόνες, να τις εικονογραφήσουν ή να τις εξηγήσουν με μια ιστορία, διευρύνοντας έτσι το πλαίσιο αποδοχής του γλωσσικού λάθους ως μέρος της δημιουργικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, μαθήτρια με δυσκολία στην κατανόηση αφηρημένων εννοιών επέλεξε να συνδυάσει τις καρτέλες «νερό» και «μπαλόνι» και δημιούργησε τη λέξη «νεροπαλόνι». Η εκπαιδευτικός όχι μόνο αποδέχτηκε τη λέξη ως απολύτως θεμιτή, αλλά την ενθάρρυνε να εξηγήσει τη σημασία της, η οποία βασίστηκε σε προσωπικό βίωμα. Η τάξη αγκάλιασε αυτή την ερμηνεία με ενθουσιασμό. Το κλίμα ενθάρρυνσης και αποδοχής της μοναδικής οπτικής κάθε παιδιού ενίσχυσε τη γλωσσική αυτοπεποίθηση των μαθητών, ιδίως εκείνων που συνήθως εμφανίζουν επιφυλακτικότητα ή είναι ντροπαλοί σε προφορικές δραστηριότητες. Στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, με θέμα την προσαρμογή των ζώων στο περιβάλλον, η εκπαιδευτικός σχεδίασε ένα ευέλικτο πλαίσιο δραστηριοτήτων, προσανατολισμένο στη βιωματική και αισθητηριακή εμπλοκή των μαθητών, με σαφή πρόνοια για τις διαφορετικές μαθησιακές τους ανάγκες. Μέσα από δραστηριότητες παντομίμας, χρήση εικόνων, και αφηγηματικών σεναρίων («πες μου πώς κοιμάται η αρκούδα»), όλοι οι μαθητές κλήθηκαν να συμμετάσχουν με βάση το προσωπικό τους στυλ έκφρασης. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην ένταξη ενός μαθητή με διστακτικότητα στην προφορική έκφραση και αδιαφορία στις εργασίες σε ομάδα, ο οποίος τοποθετήθηκε σε ομάδα με συμμαθητή που ανέλαβε τον ρόλο «διερμηνέα» εικόνων και κινήσεων. Μαζί εργάστηκαν για να αποδώσουν την έννοια της «χειμερίας νάρκης» και τελικά ο μαθητής μιμήθηκε με επιτυχία την αργή, νυσταγμένη κίνηση μιας αρκούδας που ετοιμάζεται για ύπνο σε μια σπηλιά. Η τάξη ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό και η εκπαιδευτικός αξιοποίησε τη στιγμή για να εξηγήσει τη βιολογική συμπεριφορά του ζώου μέσα από το βίωμα του μαθητή, καθιστώντας τον πρωταγωνιστή της ανακάλυψης. Η αναγνώριση και η ενίσχυση κάθε μικρής συμμετοχής ως ουσιαστικής συμβολής, η δημιουργία συνθηκών επιτυχίας και η ενεργητική καλλιέργεια της συλλογικής αποδοχής, αποτέλεσαν βασικά στοιχεία του μαθήματος. Μέσα

από τη διδασκαλία, η έννοια της προσαρμογής δεν παρέμεινε μόνο βιολογικός όρος αλλά μετατράπηκε σε βίωμα κοινωνικής συμπερίληψης, τόσο για τα ζώα όσο και, συμβολικά, για τους ίδιους τους μαθητές. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία Το μάθημα της Γλώσσας σχεδιάστηκε με διαδραστικό και πολυαισθητηριακό χαρακτήρα, προκειμένου να ενεργοποιηθεί η φαντασία και η γλωσσική έκφραση όλων των μαθητών. Αξιοποιήθηκαν καρτέλες με εικόνες, λέξεις-μέρη (προθέματα και καταλήξεις), αλλά και στοιχεία θεατρικού παιχνιδιού, όπως η «τυχαία» επιλογή καρτελών από ένα σακουλάκι και η προτροπή για ερμηνεία της φανταστικής λέξης μέσω προφορικής ή κιναισθητικής αφήγησης. Η τάξη της εκπαιδευτικού είναι αισθητικά φροντισμένη και παιδαγωγικά δομημένη με τρόπο που ανταποκρίνεται στις αναπτυξιακές ανάγκες μικρών μαθητών. Αφίσες, καρτέλες λέξεων, αριθμητικές γραμμές, γλωσσικά και μαθηματικά βοηθήματα, γωνίες με θεματικό υλικό και έντονα χρώματα λειτουργούν ως σταθερά, οικεία και ελκυστικά ερεθίσματα. Το περιβάλλον ενθαρρύνει τη συγκέντρωση, την αυτενέργεια και την παιγνιώδη εξερεύνηση της γνώσης, συμβάλλοντας στην καλλιέργεια θετικής στάσης απέναντι στη μάθηση ήδη από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού. Οι μαθητές εργάστηκαν σε μικρές ομάδες, αναλαμβάνοντας διαφορετικούς ρόλους: αυτός που συνδύαζε λέξεις, εικονογράφος, αφηγητής. Η εναλλαγή ρόλων επέτρεψε την εμπλοκή ακόμα και μαθητών που συνήθως είναι λιγότερο ενεργοί. Χαρακτηριστική ήταν η περίπτωση μαθήτριας που δυσκολευόταν στη γραφή και προτίμησε να αναπαραστήσει τη φανταστική της λέξη «νεροπαλόνι» μέσα από ζωγραφιά και αφήγηση, ενθουσιάζοντας τους συμμαθητές της. Η εκπαιδευτικός επιβράβευσε με θετικά σχόλια την πρωτοτυπία και εξήγησε στην τάξη ότι «οι λέξεις που φτιάχνουμε έχουν δύναμη γιατί έχουν μέσα τους σκέψη, εικόνα και συναίσθημα». Προς το τέλος του μαθήματος αξιοποιήθηκε δραστηριότητα στον πίνακα με τον προτζέκτορα, όπου οι μαθητές κατέθεταν τις αγαπημένες τους σύνθετες λέξεις. Η συμμετοχή ήταν σχεδόν καθολική, με τους μαθητές να ζητούν να παρουσιάσουν τη δική τους λέξη στην ολομέλεια. Το παιχνίδι αυτό ενίσχυσε τη δημιουργικότητα, το λεξιλόγιο και την αυτοέκφραση, ακόμη και των μαθητών που στην αρχή του μαθήματος είχαν επιφυλάξεις. Το μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος διαμορφώθηκε ως μία αλληλουχία βιωματικών, ομαδοσυνεργατικών και πολυτροπικών δραστηριοτήτων με στόχο τη βαθύτερη κατανόηση της έννοιας της προσαρμογής των ζώων. Ως αφόρμηση χρησιμοποιήθηκε οπτικοακουστικό υλικό (προβολή βίντεο με σκηνές από τη ζωή ζώων σε διαφορετικά περιβάλλοντα), το οποίο προκάλεσε ερωτήσεις και αυθόρμητο σχολιασμό από τους μαθητές. Ακολούθησε η τεχνική Jigsaw: οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες και μελέτησαν διαφορετικά είδη ζώων (θηλαστικά σε ψυχρά κλίματα, ερπετά σε ερήμους κ.λπ.), χρησιμοποιώντας εικονογραφημένες καρτέλες και σύντομα πληροφοριακά κείμενα. Η παρουσίαση των ευρημάτων έγινε με βιωματικό τρόπο: οι μαθητές μιμήθηκαν τις κινήσεις των ζώων που μελέτησαν ή εξήγησαν πώς το σώμα τους προσαρμόζεται στο περιβάλλον. Ιδιαίτερη εμπλοκή παρατηρήθηκε σε έναν μαθητή με δυσκολίες στη λεκτική έκφραση, ο οποίος κατά τη διάρκεια της παντομίμας αναπαρέστησε την αργή, νυσταγμένη κίνηση της αρκούδας σε χειμερία νάρκη. Η τάξη ενθουσιάστηκε και τον ενθάρρυνε να εξηγήσει με δικές του λέξεις τι έδειξε, γεγονός που κατέληξε σε σύντομη περιγραφή: «Η αρκούδα πάει στη σπηλιά της, γιατί κάνει πολύ κρύο». Η εκπαιδευτικός επαίνεσε τη σύνδεση εμπειρίας και γνώσης, ενθαρρύνοντας τα υπόλοιπα παιδιά να βρουν κι άλλα ζώα που «κρύβονται» για να αντέξουν. Η χρήση του ψηφιακού εργαλείου Wordwall στο τέλος του μαθήματος (κουίζ κατηγοριοποίησης ζώων) έδωσε μία παιγνιώδη, ομαδική διάσταση στην αξιολόγηση. Κάθε ομάδα απαντούσε σε ερωτήσεις, και η σωστή απάντηση συνοδευόταν από επευφημίες και ενθάρρυνση. Οι μαθητές ανέλαβαν συλλογική ευθύνη, ενίσχυσαν την εμπιστοσύνη μεταξύ τους και έδειξαν ικανοποίηση από την κοινή τους πρόοδο. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Στο μάθημα της Γλώσσας, η εκπαιδευτικός διατήρησε έναν καθαρό και καλά ρυθμισμένο δομημένο ρυθμό, με σταδιακή εναλλαγή δραστηριοτήτων που διατήρησαν σταθερό το ενδιαφέρον και περιόρισαν φαινόμενα διάσπασης. Η εναλλαγή μεταξύ ατομικής δημιουργίας, ομαδικής σύνθεσης και οπτικής παρουσίασης έδινε στους μαθητές αίσθηση προόδου και εμπλοκής, χωρίς να αφήνει περιθώρια για απείθαρχη συμπεριφορά. Σαφείς οδηγίες και προετοιμασία κάθε σταδίου εξασφάλιζαν ήρεμες μεταβάσεις. Κατά τη φάση της δημιουργίας φανταστικών σύνθετων λέξεων με καρτέλες, μαθητής με παρορμητική συμπεριφορά που συχνά διακόπτει τους συμμαθητές του, έλαβε τον ρόλο του «συντονιστή καρτελών» στην ομάδα του, με την ευθύνη να βοηθά τα μέλη της ομάδας να επιλέξουν και να τοποθετήσουν τα σωστά μέρη της λέξης στο χαρτόνι. Η ανάθεση αυτού του θετικού και σαφούς ρόλου λειτούργησε προληπτικά, ενισχύοντας το αίσθημα ευθύνης και μειώνοντας την ανάγκη για αρνητική προσοχή. Στη δραστηριότητα όπου οι μαθητές παρουσίαζαν τη σύνθετη λέξη τους στην ολομέλεια, η εκπαιδευτικός προέβλεψε ότι κάποιοι μαθητές με άγχος να μιλήσουν στην τάξη μπροστά σε όλους ενδέχεται να δυσκολευτούν. Έτσι, τους πρότεινε να συνεργαστούν ανά δυάδες: ο ένας να δείχνει την καρτέλα και ο άλλος να διαβάζει ή να περιγράφει. Αυτό το σύστημα υποστήριξης προληπτικά απέτρεψε αμηχανίες ή αντιδράσεις και επέτρεψε τη συμμετοχή όλων χωρίς εντάσεις. Κατά τη διδασκαλία της Μελέτης Περιβάλλοντος, η εκπαιδευτικός επέλεξε έναν ξεκάθαρο και ισορροπημένο διδακτικό ρυθμό, με εναλλαγή αφόρμησης, ομαδικής διερεύνησης, παντομίμας και παιχνιδιού αξιολόγησης. Η οργάνωση των ομάδων έγινε με προνοητικότητα, ενσωματώνοντας σε κάθε ομάδα μαθητές με διαφορετικά μαθησιακά και συμπεριφορικά προφίλ, έτσι ώστε να δημιουργούνται φυσικές συνθήκες υποστήριξης. Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας παντομίμας με θέμα την προσαρμογή των ζώων, μαθητής με δυσκολίες στη ρύθμιση συμπεριφοράς επιλέχθηκε πρώτος να μιμηθεί

μία καμήλα στην έρημο. Η εκπαιδευτικός του εξήγησε προκαταβολικά τι αναμενόταν από αυτόν και του έδωσε θετικά σχόλια μόλις ολοκλήρωσε, ενισχύοντας την αυτοσυγκέντρωσή του για το υπόλοιπο του μαθήματος. Η ανάθεση ρόλου λειτούργησε αποσυμφορητικά, εστιάζοντας στο δυναμικό του μαθητή αντί στις δυσκολίες του. Στην τελική δραστηριότητα αξιολόγησης μέσω Wordwall (κουίζ με ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής για τις προσαρμογές των ζώων), η εκπαιδευτικός χώρισε την τάξη σε μικρές ομάδες με κοινό στόχο τη συλλογική επιτυχία. Η σαφής οργάνωση, η επιβράβευση κάθε σωστής απάντησης με χειροκροτήματα και η ενίσχυση μέσω επανάληψης των ερωτήσεων για όσους είχαν γλωσσικά εμπόδια, διατήρησαν θετικό κλίμα και υψηλή συγκέντρωση. Επιπλέον, κατά την παρουσίαση των ζώων μέσω PowerPoint, προβλέποντας ότι κάποιοι μαθητές μπορεί να νιώσουν αμήχανοι αν κληθούν να απαντήσουν, δόθηκε η δυνατότητα να δείχνουν την απάντηση με χειρονομία ή καρτέλα. Αυτό λειτούργησε προληπτικά, αποφεύγοντας εκρήξεις ή εκδηλώσεις απόρριψης, και συνέβαλε στη δημιουργία ενός ασφαλούς μαθησιακού πλαισίου. Διαχείριση συγκρούσεων Η εκπαιδευτικός υιοθέτησε προληπτικές στρατηγικές για τη διαχείριση πιθανών συγκρούσεων, δίνοντας έμφαση στην κατανομή ρόλων και στη δημιουργία κλίματος συνεργασίας μέσα από παιγνιώδεις και δημιουργικές δραστηριότητες. Η διαδικασία δημιουργίας σύνθετων λέξεων ενίσχυσε τη φαντασία και τη θετική διάθεση, περιορίζοντας φαινόμενα έντασης. Σε μία περίπτωση, δύο μαθητές διαφώνησαν για το αν η λέξη «νερολαμπίδα» μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτή. Αντί να απορρίψει άμεσα τη λέξη ή να δώσει την απάντηση, η εκπαιδευτικός πρότεινε να φτιάξουν μία «ιστορία» που να εξηγεί τι σημαίνει η λέξη και να την παρουσιάσουν στην τάξη. Οι μαθητές ενθουσιάστηκαν με την ιδέα και ανέλαβαν ρόλους: ο ένας έκανε μια γρήγορη ζωγραφιά, ο άλλος αφηγήθηκε. Η παιγνιώδης προσέγγιση μετέτρεψε τη διαφωνία σε ευκαιρία συνεργασίας και ενίσχυσε τη δημιουργική εμπλοκή και των δύο. Σε άλλη περίπτωση, μαθητής που ήθελε συνεχώς να παρουσιάζει πρώτος τη σύνθετη λέξη του προκάλεσε δυσaráσκεια στους συμμαθητές του. Η εκπαιδευτικός επενέβη με διακριτικότητα, εξηγώντας την αξία της εναλλαγής και πρότεινε να δημιουργηθεί ένας «τροχός συμμετοχών» για να καθορίζει κάθε φορά ποιος θα παρουσιάζει πρώτος. Η λύση έγινε αποδεκτή με ενθουσιασμό και επανέφερε την ισορροπία στην ομάδα. Κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Μελέτης Περιβάλλοντος, η εκπαιδευτικός δημιούργησε εξαρχής ένα υποστηρικτικό και συνεργατικό κλίμα, προλαμβάνοντας συγκρούσεις μέσω της σαφούς κατανομής ρόλων, της εναλλαγής δραστηριοτήτων και της ενεργητικής ακρόασης. Σε δραστηριότητα ταξινόμησης ζώων με βάση το περιβάλλον στο οποίο ζουν, δύο μαθητές διαφώνησαν σχετικά με την κατηγορία στην οποία ανήκει η πολική αρκούδα. Η εκπαιδευτικός, αντί να απαντήσει αμέσως, προκάλεσε προβληματισμό με τη φράση: «Αν βάλουμε την πολική αρκούδα στη ζούγκλα, θα επιβιώσει;». Η ερώτηση κινητοποίησε την ομάδα σε συζήτηση και, τελικά, οι μαθητές συμφώνησαν για την καταλληλότερη κατηγορία, αντιλαμβάνόμενοι την έννοια της προσαρμογής. Σε άλλο σημείο του μαθήματος, κατά την παντομίμα προσαρμογών, μαθητής σχολίασε αρνητικά τον συμμαθητή του που μιμήθηκε τη χελώνα με αργές κινήσεις. Η εκπαιδευτικός σταμάτησε τη ροή του παιχνιδιού, επανέφερε την προσοχή στην αξία της διαφορετικότητας στις κινήσεις και πρότεινε όλοι να μιμηθούν το ίδιο ζώο με διαφορετικό τρόπο. Η παρέμβαση αυτή ανέτρεψε τον «χλευασμό», μετέτρεψε τη δραστηριότητα σε ελεύθερη έκφραση και επανέφερε το θετικό κλίμα. Τέλος, σε ομάδα με μία μαθήτρια με δυσκολίες στη λεκτική έκφραση και έναν μαθητή με υψηλή επίδοση, παρατηρήθηκε ότι ο δεύτερος είχε αναλάβει πρωτοβουλίες χωρίς να συμπεριλαμβάνει τον συνεργάτη του. Η εκπαιδευτικός πλησίασε την ομάδα και πρότεινε στον πιο προχωρημένο μαθητή να «δώσει τον ρόλο του αφηγητή στη φίλη του» και να τη βοηθήσει να εξηγήσει τι δείχνει η εικόνα. Η μετατόπιση του ρόλου από αμέσως ενίσχυσε τη συνεργασία, απέτρεψε ανισορροπίες και ανέδειξε την αξία της υποστήριξης στην ομαδική εργασία. ββ) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού Διαχείριση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε τον αναστοχασμό με κριτικό και ωφέλιμο τρόπο, αναγνωρίζοντας τη σημασία του παιδαγωγικού πλαισίου για την ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών. Μέσα από τη διαφοροποίηση, την προσεκτική επιλογή συνεργατικών δραστηριοτήτων και τη συνεχή ενίσχυση της αυτενέργειας, διασφάλισε ότι κάθε μαθητής μπορούσε να βρει χώρο και ρόλο μέσα στη μαθησιακή διαδικασία. Στο μάθημα της Γλώσσας, η διδασκαλία των σύνθετων λέξεων οργανώθηκε έτσι ώστε να περιλαμβάνει και να ενδυναμώνει όλους τους μαθητές. Η εκπαιδευτικός πρόβλεψε δυσκολίες κατανόησης της έννοιας του σύνθετου λεξιλογίου και ενσωμάτωσε υλικά με εικόνες και καρτέλες. Μαθητές που διστάζουν να εκφραστούν λεκτικά, συμμετείχαν με ενθουσιασμό μέσα από την εικονογράφηση ή την παντομίμα της λέξης, γεγονός που ανέδειξε τη σημασία της πολυτροπικής προσέγγισης. Στον αναστοχασμό της, η εκπαιδευτικός σημείωσε πως η παραγωγή λόγου μέσω φανταστικών λέξεων λειτούργησε ως ασφαλής «γέφυρα» για την αυθόρμητη έκφραση παιδιών με ανασφάλεια ή δυσκολία στο προφορικό λόγο. Εξέφρασε την πρόθεση να αξιοποιήσει στο μέλλον πιο συστηματικά αυτή τη στρατηγική ως εργαλείο ενίσχυσης της λεκτικής πρωτοβουλίας. Παράλληλα, στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, η έννοια της προσαρμογής των ζώων αξιοποιήθηκε όχι μόνο ως επιστημονικός όρος, αλλά και ως όχημα βιωματικής μάθησης. Η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα μαθησιακό περιβάλλον που προωθούσε τη σωματική έκφραση, την ομαδική συνεργασία και την απτική-οπτική μάθηση, ενισχύοντας την κατανόηση μέσα από δράση. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η παρατήρησή της πως η παντομίμα ζώων, ως μη λεκτική δραστηριότητα, προσέφερε σε μαθητές με περιορισμένη γνώση ελληνικών ένα ισότιμο πλαίσιο συμμετοχής, όπου μπορούσαν να εκφραστούν, να γίνουν αποδεκτοί και να νιώσουν επιτυχία. Η χρήση διαδραστικών εργαλείων όπως το Wordwall ενίσχυσε

τον ενθουσιασμό και την αίσθηση κοινής αποστολής. Σημαντικός ήταν ο τρόπος με τον οποίο οι ομάδες ενίσχυαν τα πιο διδακτικά παιδιά, δημιουργώντας ένα κλίμα υποστήριξης και ενσυναίσθησης. Η εκπαιδευτικός αναγνώρισε ότι τέτοιου τύπου ομαδικές, παιχνιδιώδεις αξιολογήσεις λειτουργούν διπλά: τόσο για την εμπέδωση των εννοιών όσο και για την καλλιέργεια της κοινωνικής συνοχής της τάξης. Σημείωσε την ανάγκη να διατηρεί τέτοιες μορφές στο κλείσιμο των διδακτικών ενοτήτων, ως τρόπο ενίσχυσης της συλλογικής πορείας και της ενθάρρυνσης. Γενικά, ο αναστοχασμός της εκπαιδευτικού κατέδειξε την ετοιμότητα, την ενσυναίσθηση και τη διδακτική ελαστικότητα που τη διακρίνουν. Οι παρεμβάσεις της βασίστηκαν στην παρατήρηση της δυναμικής κάθε ομάδας και στην αξιοποίηση των θετικών στοιχείων κάθε μαθητή. Η ευελιξία της στον σχεδιασμό, σε συνδυασμό με την καλλιέργεια ενός πλαισίου εμπιστοσύνης και έκφρασης, αποτυπώνουν την ουσιαστική της παιδαγωγική παρουσία μέσα στην τάξη. Κριτική επανεξέταση των πρακτικών της Η εκπαιδευτικός επέδειξε παιδαγωγική ευελιξία και επίγνωση της διαφοροποίησης, ενσωματώνοντας ποικιλία μεθόδων, όπως τη βιωματική, τη συνεργατική, τη μετωπική και τη δημιουργική-παιγνιώδη προσέγγιση. Κατά τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών αξιοποίησε ενεργά τη διαρκή παρατήρηση της μαθησιακής πορείας των παιδιών, και ανέδειξε ικανότητα προσαρμογής των στρατηγικών της με βάση τις ανάγκες που αναδείκνυαν οι ίδιοι οι μαθητές. Στο μάθημα της Γλώσσας, διαπιστώθηκε ότι κάποιες ομάδες δυσκολεύονταν να κατανοήσουν πλήρως την έννοια του «σύνθετου» και μπέρδευαν τη λογική της συνένωσης λέξεων με τη δημιουργία αυθαίρετων όρων χωρίς νόημα. Η εκπαιδευτικός παρενέβη προφορικά, φέρνοντας παραδείγματα από την καθημερινή ζωή των παιδιών (π.χ. παπούτσι + θάλασσα ≠ παπουτσοθάλασσα – τι θα ήταν αυτό;) και προτείνοντας παιχνίδι σύνδεσης εικόνας και λέξης ώστε να ενισχυθεί η νοηματική σύνδεση. Κατά την αυτοαξιολόγηση στο τέλος του μαθήματος, όπου οι μαθητές καλούνταν να επιλέξουν τη λέξη που τους δυσκόλεψε ή τους άρεσε περισσότερο και να εξηγήσουν γιατί, παρατηρήθηκε ότι ένας μαθητής δεν κατάλαβε την πρόθεση της άσκησης και επέστρεψε να συμπληρώσει ξανά το φύλλο εργασίας χωρίς να προβεί σε αξιολογική σκέψη. Η εκπαιδευτικός το εντόπισε έγκαιρα και, μέσα από εξατομικευμένη καθοδήγηση και υποστηρικτικές ερωτήσεις («Αυτή σου φάνηκε δύσκολη; Τι ένιωσες όταν τη φτιάξαμε;»), τον οδήγησε να συνδεθεί με τη διαδικασία αναστοχασμού. Στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, η εκπαιδευτικός διαπίστωσε ότι παρόλο που η βιωματική εμπλοκή (π.χ. παντομίμα ζώων) βοήθησε σημαντικά στη συμμετοχή όλων, σε κάποιες φάσεις της μαθησιακής διαδικασίας, όπως κατά την παρουσίαση των ομάδων ζώων ή την αυτοαξιολόγηση στο τέλος, ορισμένοι μαθητές με περιορισμένη γλωσσική επάρκεια χρειάζονταν περισσότερα λεκτικά ή οπτικά στηρίγματα. Ενδεικτικά, κατά την ερώτηση «Σε ποιο περιβάλλον θα επιβιώσει η καμήλα;», ένας μαθητής φαινόταν να καταλαβαίνει την εικόνα, αλλά δίσταζε να απαντήσει. Η εκπαιδευτικός τότε άλλαξε τη διατύπωση σε «Έχει ζέστη ή κρύο εκεί που ζει;», συνοδεύοντάς την με ανάλογες κινήσεις, και ο μαθητής τελικά έδειξε σωστά την έρμη. Η ίδια, στον αναστοχασμό της, αναγνώρισε ότι σε επόμενες αντίστοιχες διδασκαλίες θα μπορούσε να ενισχύσει την αυτοαξιολόγηση με περισσότερο οπτικό υλικό, εικονικά βοηθήματα ή ακόμα και με δραστηριότητες σωματικής απάντησης (π.χ. δείξε με το σώμα σου ποιο ζώο κοιμάται τον χειμώνα). Παράλληλα, τόνισε την ανάγκη σταδιακής ενδυνάμωσης της γλωσσικής αυτενέργειας των μαθητών που δεν εκφράζονται εύκολα, μέσω παιχνιδιών ρόλων, εναλλακτικών μορφών απάντησης και ομαδικής ενίσχυσης. Η αναστοχαστική της στάση καταδεικνύει τη διάθεση βελτίωσης, την επίγνωση των σημείων ενίσχυσης και την πρόθεσή της να συνεχίσει να χτίζει ένα πολυαισθητηριακό, συνεργατικό και συμπεριληπτικό μαθησιακό περιβάλλον. Εντοπισμός προβληματικών σημείων και σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις για τη βελτίωση Κατόπιν συζητήσεως με την εκπαιδευτικό, ένα σημείο προς ενίσχυση θα μπορούσε να είναι η περαιτέρω ενσωμάτωση στοιχείων αυτενέργειας και επιλογής από την πλευρά των μαθητών στον σχεδιασμό και την εξέλιξη των δραστηριοτήτων, ιδιαίτερα στο μάθημα της Γλώσσας. Για παράδειγμα, οι μαθητές θα μπορούσαν να αναλάβουν οι ίδιοι την επιλογή των καρτελών λέξεων που θα χρησιμοποιηθούν στην τάξη ή να σχεδιάσουν μικρές ιστορίες με βάση τις φανταστικές λέξεις που δημιούργησαν. Αυτό θα ενίσχυε τη δημιουργική τους έκφραση, θα προωθούσε τη μεταγνώση και θα ενδυνάμωνε την εσωτερική κινητοποίηση για μάθηση. Παρομοίως, στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος, θα μπορούσαν να ενισχυθούν οι δυνατότητες για αυτορρυθμιζόμενη μάθηση και διερεύνηση. Οι μαθητές, για παράδειγμα, θα μπορούσαν να αναζητήσουν περισσότερα παραδείγματα ζώων που προσαρμόζονται σε ακραία περιβάλλοντα ή να δημιουργήσουν τις δικές τους ερωτήσεις για συζήτηση σε ομάδες. Η ενσωμάτωση περισσότερων εναλλακτικών μορφών αναστοχασμού (όπως σκίτσο- απάντηση με μία ζωγραφιά πχ ένα χαρούμενο ή λυπημένο προσωπάκι) θα μπορούσε να προσφέρει επιπλέον τρόπους έκφρασης για μαθητές που δεν αισθάνονται άνετα με τον γραπτό ή προφορικό λόγο. Λαμβάνοντας υπόψη: την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, τις σπουδές, την προϋπηρεσία, την επιμόρφωσή της, τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης, διαπιστώνεται ότι η εκπαιδευτικός Καζαζίδου Μαργαρίτα διαθέτει υψηλό βαθμό ετοιμότητας, ενσυναίσθησης και διδακτικής επάρκειας. Το εκπαιδευτικό της έργο συνδυάζει τον σεβασμό στην προσωπικότητα κάθε μαθητή με τη γνώση σύγχρονων παιδαγωγικών πρακτικών και την ικανότητα να διαμορφώνει ένα ασφαλές, συμπεριληπτικό και ενεργό μαθησιακό περιβάλλον. Συμπερασματικά, το εκπαιδευτικό έργο της κ. Καζαζίδου Μαργαρίτας χαρακτηρίζεται ως ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ.